

bede ærede Medlemmer om at stemme for Ændringsforslaget om at indsætte 3 Mill. Kr. i Stedet for 750 000 Kr.

Mads Larsen: Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen sagde, at man maatte gaa imod mit Ændringsforslag ogsaa af finansielle Grunde. Jeg forstaaer det ikke rigtig, thi hvis vi er enige om den principale Opfattelse — og jeg har for øvrigt troet hidtil, at Venstre delte denne Opfattelse, jeg hører nu, at det er forkert af mig at tro det —, at der til alle de almindelige Formaal, der laa indenfor Hjelpekassernes Omraade, kunde regnes med en Refusion af en Trediedel til Kommunerne, maatte det være afgørende for os, at det Beløb, som blev anvendt, var tilstrækkeligt til Opfyldelsen af dette Formaal, nemlig at der refunderedes Kommunerne en Trediedel af Udgifterne. Men saa siger det ærede Medlem, at Venstre principielt er Modstandere af, at der refunderes en Trediedel. Det er rigtignok en helt anden Opfattelse, men den stemmer daarlign med, hvad der staaer i Hjelpekasselovens § 13, at ingen Kommune af Statskassen kan oppebære mere end en Trediedel af det Tilskud, der af Kommunekassen er ydet til Hjelpekassen. Derved er vakt en Forventning hos Kommunerne om, at de, naar de holder sig strengt indenfor de naturlige Opgaver, som Hjelpekasseloven tager Sigte paa at løse, ogsaa vil kunne erholde denne Trediedel. Det er ganske rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at 1 Million slaar ikke til, thi der er anvendt langt mere i de senere Aar end 3 Millioner; men at vi har været inde i unormale Tilstande og har set igennem Fingre med, at Hjelpekassen tog Opgaver op, som laa udenfor dens Ramme — jeg mener i øvrigt, hvad jeg ogsaa har udtalt før, at Rammerne i Hjelpekasseloven efter min Mening er for snævre —, vedrører ikke dette Spørgsmaal. Jeg og mit Parti ønsker, at de Kommuner, der administrerer efter Hjelpekasselovens Bestemmelser og administrerer loyalt, skal være sikre paa at faa refunderet hele den Trediedel, som man har stillet dem i Udsigt ved Hjelpekasseloven, og jeg tror — jeg ved ikke, om den højtærede Minister er i Besiddelse af Oplysninger, der kunde give os en sikrere Opfattelse af Sagen, i saa Fald vilde jeg meget ønske, at han vilde føre dem frem for os —, men, som sagt, jeg tror, Forholdet er saaledes paa det nuværende Tidspunkt, at naar man administrerer ud fra den Opfattelse, jeg her har gjort gældende, vil det Beløb af 1 Mill. Kr., som jeg bringer i For-

slag, være tilstrækkeligt til, at Kommunerne kan erholde denne Refusion af en Trediedel. Den højtærede Minister siger nemlig, at vi maa gaa tilbage til de Principper, der var gældende før 1915. Deri er jeg enig med ham, og naar det ærede Medlem Hr. C. Jacobsen siger, at der er Brug for de 3 Mill. Kr., vil jeg dertil blot sige, at dem vil der kun være Brug for, hvis man i Administrationen af den Hjælp, der ydes af Hjelpekasserne, gaar langt ud over Hjelpekasselovens Forudsætninger. Det har man maattet gøre under de vanskelige Forhold, vi har levet under, men jeg er enig med det ærede Medlem og den højtærede Minister i, at disse unormale Forhold maa vi bort fra; og ønsker vi, at Hjelpekasserne skal paatage sig videregaaende Opgaver, hvad jeg for min Del ønsker, maa vi selvsagt søge gennem Revision af Hjelpekasseloven at faa Rammerne udvidet til at omfatte de Formaal, som vi kunde ønske medtaget. Jeg skal paa ny anbefale mit Ændringsforslag til Vedtagelse.

J. Jacobsen: Jeg vil gerne erkende overfor den sidste ærede Taler (Mads Larsen), at jeg har misforstaaet ham, idet jeg gik ud fra, at hans Ændringsforslag var Udttryk for Ønsket om en mindre Forhøjelse af Statstilskuddet til Hjelpekasserne og ikke for nogen videregaaende principiel Opfattelse; men jeg hører nu, at det ærede Medlem virkelig principielt slutter sig til det ærede Medlem Hr. C. Jacobsens Opfattelse, at Staten egentlig skal refunderes $\frac{1}{3}$ af Kommunernes Udgifter til Hjelpekasserne. Men saa forstaaer jeg ikke, at det ærede Medlem ikke har forhøjet Beløbet mere, end Tilfældet er. Saa er der dog ganske anderledes Logik og Konsekvens i den Forhøjelse, som det ærede Medlem Hr. C. Jacobsen har foreslaaet, nemlig op til 3 Millioner. Dette Forslag kunde maaske nogenlunde passe ind i det Synspunkt, som det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har gjort gældende, men at forhøje Beløbet fra 750 000 Kr. til 1 Mill. Kr. og derudfra hævde, at nu vil det kunne svare til $\frac{1}{3}$, er ikke begrundet i Forholdene; og som den højtærede Minister har gjort gældende, hvad jeg ganske kan slutte mig til, finder vi heller ikke, at det ligger i Hjelpekasselovens Ord, at Kommunernes Tilskud skal være $\frac{1}{3}$, eller at der er berettiget Grund for Kommunerne til at gaa ud fra, at dette kan forventes.

Hermed sluttede Forhandlingen.